

Publicerad 2021-08-29 15:48 av Måna N. Berger

I Kräftans vändkrets

Tre dagars smärta som inget biter på. Fem dagar kvar. Mot slutet löfte om lättnad och sedan åtta dagar av glömska och trevande försök att återgå till livet. På skälvande ben.

Därefter är cirkeln slut och allt börjar om. Som det gör i cytostatikans vändkrets.

Vem ska jag vara när jag tröskats flera varv? Benkvinna. Skelettkvinna. Den skalliga krigarkvinnan.

Eller kommer jag att stå kvar där och invänta min nya varelse, utanför kräftans och cytostatikans vändkrets?
Kommer jag att ha någonting att säga mig?

Kommer någonsin den som tröskats igenom pinoverket att ha begripliga ord kvar för de utanförstående.
Eller kommer visdom?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Måna N. Berger med Poeter.se id #7470 innehar upphovsrätten